

I

(Akty ustawodawcze)

DECYZJE

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY NR 1080/2011/UE

z dnia 25 października 2011 r.

w sprawie udzielenia gwarancji UE dla Europejskiego Banku Inwestycyjnego na pokrycie strat poniesionych w związku z pożyczkami i gwarancjami udzielonymi na zabezpieczenie pożyczek na potrzeby projektów poza granicami Unii oraz uchylenia decyzji nr 633/2009/WE

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 209 i art. 212,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także biorąc pod uwagę, co następuje:

- (1) Oprócz realizowania swojej podstawowej misji, którą jest finansowanie inwestycji w Unii Europejskiej, od 1963 roku Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) prowadzi działania z zakresu finansowania poza granicami Unii służące wsparciu polityki zewnętrznej Unii. Umożliwia to uzupełnienie siłą finansową EBI dostępnych w budżecie Unii środków dla regionów zewnętrznych, z korzyścią dla państw otrzymujących pomoc. Podejmując takie działania z zakresu finansowania, EBI jednocześnie przyczynia się do realizacji podstawowych zasad i celów polityki Unii, w tym rozwoju państw trzecich oraz dobrobytu Unii w nowej światowej sytuacji gospodarczej. Działania EBI z zakresu finansowania wspierające politykę zewnętrzną Unii powinny być nadal prowadzone zgodnie z zasadami należytych praktyk bankowych.
- (2) Art. 209 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w związku z jego art. 208, stanowi, że EBI przyczynia się, na warunkach przewidzianych w jego

statucie, do realizacji środków niezbędnych do wsparcia celów polityki Unii w dziedzinie współpracy na rzecz rozwoju.

- (3) Zgodnie z art. 19 statutu EBI, wnioski przekazane bezpośrednio do banku w sprawie działań EBI z zakresu finansowania, które mają być realizowane na mocy niniejszej decyzji, mają być przekazane Komisji do zaopiniowania („wniosek EBI dotyczący finansowania”).
- (4) Celem wsparcia unijnych działań zewnętrznych Unii oraz umożliwienia EBI finansowania inwestycji poza granicami Unii bez uszczerbku dla zdolności kredytowej EBI, większość jego działań w regionach zewnętrznych korzysta z gwarancji budżetowej UE („gwarancja UE”), którą zarządza Komisja.
- (5) Gwarancja UE została ustanowiona na lata 2007–2011 decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 633/2009/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie udzielenia gwarancji wspólnotowej dla Europejskiego Banku Inwestycyjnego na pokrycie strat poniesionych w związku z pożyczkami i gwarancjami udzielonymi na zabezpieczenie pożyczek na potrzeby projektów poza granicami Wspólnoty ⁽²⁾.
- (6) Fundusz Gwarancyjny dla działań zewnętrznych („fundusz gwarancyjny”), ustanowiony rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 480/2009 z dnia 25 maja 2009 r. ustanawiającym Fundusz Gwarancyjny dla działań zewnętrznych ⁽³⁾, stanowi bufor płynności dla budżetu Unii chroniący przed stratami z tytułu działań EBI z zakresu finansowania i innych działań zewnętrznych Unii.
- (7) Zgodnie z decyzją nr 633/2009/WE Komisja i EBI przygotowały śródkresowy przegląd zewnętrznych działań EBI z zakresu finansowania, oparty na niezależnej ocenie zewnętrznej nadzorowanej przez komitet sterujący złożony z ekspertów, ocenie zewnętrznego konsultanta oraz ocenach szczegółowych sporządzonych przez EBI. W dniu 12 lutego 2010 r. komitet sterujący przedłożył Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i EBI sprawozdanie zawierające odpowiednie wnioski i zalecenia.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 17 lutego 2011 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i stanowisko Rady w pierwszym czytaniu z dnia 20 września 2011 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym). Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 13 października 2011 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 190 z 22.7.2009, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 145 z 10.6.2009, s. 10.

- (8) W sprawozdaniu komitetu sterującego stwierdzono, że gwarancja UE stanowi skuteczny i silny instrument polityki o znacznym efekcie dźwigni w kategoriach finansowych i politycznych, który należy utrzymać celem uwzględnienia ryzyka o charakterze politycznym lub ryzyka dłużnika typu państwo. Celem zapewnienia maksymalnej wartości dodanej i wydajności działań zewnętrznych EBI zaproponowano również pewne zmiany w decyzji nr 633/2009/WE.
- (9) Niezbędne jest utworzenie wykazu państw potencjalnie kwalifikujących się do uzyskania finansowania EBI w ramach gwarancji UE. Należy również uzupełnić wykaz państw kwalifikujących się do uzyskania finansowania EBI w ramach gwarancji UE zawarty w załączniku I do decyzji nr 633/2009/WE.
- (10) Aby uwzględnić znaczące zmiany polityki, zgodnie z art. 290 TFUE należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów w sprawie zmiany załącznika III do niniejszej decyzji. Szczególnie istotne jest, aby Komisja przeprowadziła odpowiednie konsultacje w czasie prac przygotowawczych, w tym na szczeblu ekspertów. W czasie przygotowywania i sporządzania aktów delegowanych Komisja powinna zapewnić jednocześnie, terminowe i odpowiednie przekazanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (11) Kwoty objęte gwarancją UE w poszczególnych regionach powinny w dalszym ciągu stanowić pułapy finansowania przez EBI w ramach gwarancji UE, nie zaś wartości docelowe poziomu finansowania, które EBI jest zobowiązany osiągnąć.
- (12) W ramach przeznaczonych dla państw trzecich wsparcia Unii na rzecz walki ze światowym kryzysem gospodarczo-finansowym EBI w ramach swego aktualnego upoważnienia skoncentrował na wstępie swoje zewnętrzne działania kredytowe w latach 2009–2010 głównie na państwach ubiegających się o członkostwo, państwach sąsiadujących i państwach partnerskich. Ponadto niepokoje obserwowane w państwach południowego regionu Morza Śródziemnego na początku roku 2011 wymagają pomocy Unii w zapewnieniu tym państwom środków na odbudowę i modernizację ich gospodarek. Dlatego przez pozostały okres upoważnienia ogólny pułap upoważnienia powinien zostać przeanalizowany i zwiększony o kwotę 1 684 000 000 EUR, aby lepiej sprostać tym przejściowym i wyjątkowym okolicznościom bez naruszania pułapów ustalonych dla kolejnych wieloletnich ram finansowych.
- (13) Działania EBI z zakresu finansowania wynikające ze wspomnianego powyżej podwyższenia ogólnego pułapu upoważnienia powinny zostać zrealizowane w odpowiedzi na reformy polityczne podejmowane przez poszczególne państwa partnerskie na podstawie oceny Komisji i z udziałem Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) oraz przy uwzględnieniu rezolucji Parlamentu Europejskiego, a także decyzji i konkluzji Rady. Ocena ta powinna odzwierciedlać także przegląd europejskiej polityki sąsiedztwa oraz odnowiony nacisk na różnicowanie. W państwach ubiegających się o członkostwo finansowanie EBI nadal będzie uzupełniać wsparcie Unii.
- (14) Oprócz utrzymania pułapów regionalnych należy uruchomić upoważnienie fakultatywne w wysokości 2 000 000 000 EUR, które powinno zostać przeznaczone jako koperta na wspieranie działań EBI z zakresu finansowania w dziedzinie środków łagodzących skutki zmian klimatu i w obszarze działań przystosowawczych we wszystkich regionach objętych tym upoważnieniem. W ścisłej współpracy z Komisją EBI mogłoby – dzięki swojej wiedzy fachowej i swoim zasobom – wnieść wkład we wspieranie władz publicznych i sektora prywatnego w działaniach podejmowanych przez nie w obszarze zmian klimatu, a także przyczynić się do jak najlepszego wykorzystania dostępnego finansowania. W przypadku projektów obejmujących działania łagodzące skutki zmian klimatu i działania przystosowawcze zasoby EBI powinny, w miarę możliwości i w stosownych przypadkach, zostać uzupełnione środkami udostępnianymi na warunkach preferencyjnych z budżetu Unii, poprzez wydajne i spójne łączenie dotacji i pożyczek służących finansowaniu działań w obszarze zmian klimatu w kontekście pomocy zewnętrznej Unii. W związku z tym coroczne sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady powinno zawierać szczegółowy opis instrumentów finansowych wykorzystanych do sfinansowania tych projektów z wyszczególnieniem kwot finansowania EBI w ramach upoważnienia fakultatywnego oraz odpowiadających im kwot dotacji.
- (15) Kwalifikowalność państw, które otrzymują finansowanie z EBI na działania w dziedzinie łagodzenia skutków zmian klimatu w ramach gwarancji UE, może zostać ograniczona na mocy upoważnienia związanego z działaniem w obszarze zmian klimatu w przypadku państw, które zdaniem Rady nie zobowiązały się do realizacji odpowiednich celów związanych ze zmianami klimatu. Każde takie ograniczenie kwalifikowalności powinno być oparte na złożonych i kompleksowych ocenach politycznych. Dlatego Rada powinna mieć kompetencję do podjęcia, na wniosek Komisji i przy współpracy ESDZ, decyzji o ograniczeniu kwalifikowalności danego państwa do otrzymania finansowania z EBI na działania w dziedzinie łagodzenia skutków zmian klimatu w ramach gwarancji UE. Takie ograniczenie powinno mieć zastosowanie jedynie do działań EBI z zakresu finansowania, w których przypadku wniosek o finansowanie EBI został złożony po dacie wejścia w życie niniejszej decyzji i które zostały podpisane po dniu 1 stycznia 2012 r.
- (16) W ramach upoważnienia związanego z działaniami w obszarze zmian klimatu należy zapewnić pewien stopień elastyczności, jeśli chodzi o regionalną alokację środków, tak by umożliwić jak najszybsze i najskuteczniejsze wykorzystanie dostępnego finansowania w trzyletnim okresie obejmującym lata 2011–2013, starając się zapewnić zrównoważony podział środków między regiony, na przestrzeni tego okresu w oparciu o ustanowione w ramach upoważnienia ogólnego priorytety w zakresie pomocy zewnętrznej.
- (17) W przeglądzie śródkresowym dotyczącym realizacji działań na podstawie upoważnienia zewnętrznego EBI stwierdzono, że mimo iż działania EBI z zakresu finansowania prowadzone w okresie objętym oceną (2000–2009) były zasadniczo zgodne z polityką

zewnętrzną Unii, należy wzmocnić, a także w większej mierze uwydatnić i ustrukturyzować zależność między celami polityki Unii oraz ich operacyjną realizacją przez EBI.

- (18) Celem zwiększenia spójności upoważnienia oraz położenia w działalności EBI dotyczącej finansowania zewnętrznego większego nacisku na wspieranie polityki Unii, a także zmaksymalizowania korzyści dla beneficjentów, w niniejszej decyzji należy określić horyzontalne cele wyższego szczebla w upoważnieniu dla działań EBI z zakresu finansowania we wszystkich kwalifikujących się regionach i państwach, wykorzystując względną przewagę EBI w obszarach, w których dysponuje on uznanym doświadczeniem. Zatem w regionach objętych niniejszą decyzją EBI powinien finansować projekty w następujących obszarach: działania łagodzące skutki zmian klimatu i działania przystosowawcze (także poprzez transfer technologii związany z nowymi źródłami energii), infrastruktura społeczna i gospodarcza (w szczególności transport, energia, w tym odnawialne źródła energii, bezpieczeństwo energetyczne, infrastruktura energetyczna, infrastruktura służąca ochronie środowiska, w tym poprawie zaopatrzenia w wodę i warunków sanitarnych, a także technologie teleinformatyczne) oraz rozwój lokalnego sektora prywatnego, w szczególności małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP). Należy przypomnieć, że ułatwienie MŚP dostępu do finansowania może odgrywać podstawową rolę w stymulowaniu rozwoju gospodarczego i w zwalczaniu bezrobocia. Celem leżącym u podstaw działań EBI z zakresu finansowania w tych obszarach powinna być integracja regionalna między państwami partnerskimi, w tym integracja gospodarcza między państwami ubiegającymi się o członkostwo, państwami sąsiadującymi oraz Unią. EBI powinien mieć możliwość wspierania działań Unii w państwach partnerskich przez bezpośrednie inwestycje zagraniczne przyczyniające się do propagowania transferu technologii i wiedzy albo w formie unijnych gwarancji inwestycji w wyżej wymienionych obszarach, albo na własne ryzyko.
- (19) Aby w skuteczny sposób dotrzeć do MŚP, EBI powinien współpracować z lokalnymi instytucjami pośrednictwa finansowego w kwalifikujących się państwach, w szczególności aby zagwarantować, że część korzyści finansowych zostanie przekazana ich klientom i że finansowanie takie zapewni wartość dodaną w porównaniu z innymi źródłami finansowania. W stosownych przypadkach na mocy umów o współpracy z takimi instytucjami pośrednictwa finansowego EBI powinien żądać, by projekty ich klientów były sprawdzane pod kątem zgodności z ustalonymi kryteriami odzwierciedlającymi cele rozwojowe Unii i tak, aby zapewniać wartość dodaną. Działalność pośredników finansowych mająca na celu wsparcie dla MŚP powinna być w pełni przejrzysta, a EBI powinien być regularnie informowany na ten temat.
- (20) Działania EBI z zakresu finansowania powinny się również przyczyniać do realizacji podstawowych zasad leżących u podstaw działań zewnętrznych Unii, o których mowa w art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), jakimi są wspieranie i wzmocnianie demokracji i praworządności, praw człowieka oraz podstawowych wolności, jak również do wykonania międzynarodowych porozumień w zakresie środowiska naturalnego, których

stroną jest Unia. W szczególności w stosunkach z państwami rozwijającymi się, w rozumieniu definicji zawartej w sporządzanym przez Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) wykazie odbiorców oficjalnej pomocy rozwojowej, działania EBI z zakresu finansowania powinny wspierać: ich zrównoważony rozwój gospodarczy, społeczny i środowiskowy, zwłaszcza tych spośród nich, w których sytuacja jest najtrudniejsza; ich harmonijną i stopniową integrację z gospodarką światową; walkę z ubóstwem; a także zgodność z celami przyjętymi przez Unię w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych i innych kompetentnych organizacji międzynarodowych.

- (21) Choć siłą EBI stanowi jego charakter banku inwestycyjnego, EBI powinien, na mocy niniejszej decyzji, określić wpływ swych działań zewnętrznych na rozwój, w ścisłej współpracy z Komisją i przy demokratycznej kontroli ze strony Parlamentu Europejskiego, kierując się zasadami Konsensusu europejskiego w sprawie rozwoju oraz zasadami, o których mowa w art. 208 TFUE, jak również zasadami skuteczności pomocy określonymi w deklaracji paryskiej z 2005 roku oraz programem działania z Akry z 2008 roku. Powinno to nastąpić poprzez wiele konkretnych środków, w szczególności poprzez zwiększenie możliwości EBI w zakresie oceny środowiskowych, społecznych i rozwojowych aspektów projektów, w tym ryzyka związanego z prawami człowieka i ewentualnymi konfliktami, a także poprzez wspieranie konsultacji lokalnych z organami publicznymi i społeczeństwem obywatelskim. Dokonując oceny *due diligence* w odniesieniu do projektu, EBI powinien – w stosownych przypadkach i zgodnie ze społecznymi i środowiskowymi zasadami Unii – zobowiązać promotora projektu do przeprowadzenia konsultacji lokalnych i do podania ich wyników do wiadomości publicznej. Ponadto EBI powinien skoncentrować się w większym stopniu na sektorach, w których dysponuje solidną wiedzą fachową dzięki działaniom z zakresu finansowania realizowanym na terytorium UE i które przyczyniają się do rozwoju danego państwa, takich jak dostęp MŚP i mikroprzedsiębiorstw do usług finansowych, infrastruktura środowiskowa, w tym w zakresie zaopatrzenia w wodę i oczyszczania ścieków, zrównoważone systemy transportowe oraz działania łagodzące skutki zmian klimatu, w szczególności inwestycje w odnawialne źródła energii. Finansowaniem można by również objąć projekty na rzecz infrastruktury w zakresie zdrowia i edukacji, jeżeli stanowią one wyraźną wartość dodaną.
- (22) EBI powinien również stopniowo zwiększyć swoje wsparcie na rzecz działań służących przystosowaniu do zmian klimatu, w stosownych przypadkach we współpracy z innymi międzynarodowymi instytucjami finansowymi i europejskimi dwustronnymi instytucjami finansowymi. Dodatkowe wymogi nałożone niniejszą decyzją wymagałyby dostępu do zasobów udostępnianych na warunkach preferencyjnych oraz stopniowego dostosowania zasobów ludzkich, a także dalszego zapewniania i wykorzystywania skuteczności, wydajności i synergii. Działalność EBI powinna mieć również charakter uzupełniająca w stosunku do celów i priorytetów Unii w zakresie rozwoju instytucjonalnego i reform sektorowych. Wreszcie, EBI powinien zdefiniować wskaźniki wykonania powiązane z aspektami rozwojowymi i środowiskowymi projektów i ich wynikami.

- (23) Z chwilą wejścia w życie Traktatu z Lizbony utworzono funkcję Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa („Wysoki Przedstawiciel”), co ma na celu zwiększenie wpływu i spójności stosunków zewnętrznych Unii.
- (24) W ostatnich latach doszło również do poszerzenia i zintensyfikowania polityki Unii w zakresie stosunków zewnętrznych. Dotyczy to w szczególności strategii przedakcesyjnej, europejskiej polityki sąsiedztwa, strategii Unii wobec Azji Środkowej, odnowionych partnerstw z Ameryką Łacińską i Azją Południowo-Wschodnią oraz partnerstw strategicznych Unii z Rosją, Chinami i Indiami. Dotyczy to również strategii politycznych Unii w zakresie współpracy na rzecz rozwoju, które zostały obecnie rozszerzone na wszystkie państwa rozwijające się. Od 2007 roku stosunki zewnętrzne Unii są także wspierane przez nowe instrumenty finansowe, w tym Instrument Pomocy Przedakcesyjnej (IPA), Europejski Instrument Sąsiedztwa i Partnerstwa (ENPI), instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju (DCI), europejski instrument na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie (EIDHR) oraz instrument na rzecz stabilności.
- (25) W związku z utworzeniem ESDZ i po wejściu w życie niniejszej decyzji Komisja i EBI powinny wprowadzić zmiany do protokołu porozumienia dotyczącego współpracy i koordynacji w regionach, o których mowa w decyzji 2006/1016/WE z dnia 19 grudnia 2006 r. w sprawie udzielenia gwarancji wspólnotowej dla Europejskiego Banku Inwestycyjnego na pokrycie strat poniesionych w związku z pożyczkami i gwarancjami udzielonymi na zabezpieczenie pożyczek na potrzeby projektów poza granicami Wspólnoty⁽¹⁾, oraz w odpowiednich przypadkach, za zgodą Wysokiego Przedstawiciela, rozszerzyć nowy protokół porozumienia na ESDZ, w szczególności w zakresie regularnego i systematycznego dialogu na poziomie strategicznym między Komisją i EBI, który powinien objąć ESDZ, oraz innych aspektów leżących w zakresie kompetencji ESDZ.
- (26) Przyczyniając się do wdrożenia środków niezbędnych do osiągnięcia celów Unii w zakresie polityki współpracy na rzecz rozwoju zgodnie z art. 209 ust. 3 TFUE, EBI powinien dążyć do pośredniego wspierania osiągnięcia milenijnych celów rozwoju na rok 2015 we wszystkich regionach, w których prowadzi działania.
- (27) Mając na uwadze zwiększenie spójności całkowitego wsparcia Unii w poszczególnych regionach, należy w stosownych przypadkach znaleźć możliwości połączenia finansowania EBI ze środkami budżetowymi Unii w formie – przykładowo – gwarancji, subwencji dla kapitału podwyższonego ryzyka i dotacji na spłatę odsetek bądź współfinansowania inwestycji, a także pomocy technicznej w przygotowaniu wniosku i wdrażaniu projektu, poprzez IPA, ENPI, DCI, EIDHR oraz instrument na rzecz stabilności. Ilekroć dochodzi do takiego połączenia finansowania EBI z innymi środkami budżetowymi Unii, wszystkie decyzje finansowe powinny jasno określać środki, jakie mają zostać wykorzystane. Roczne sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie działań EBI z zakresu finansowania prowadzonych na mocy niniejszej decyzji powinno zawierać szczegółowe zestawienie środków budżetowych i instrumentów finansowych wykorzystanych w połączeniu z finansowaniem EBI.
- (28) Na wszystkich szczeblach, począwszy od planowania strategicznego aż po kolejne etapy realizacji projektu, należy zadbać, by zewnętrzne działania EBI z zakresu finansowania były zgodne z polityką Unii w zakresie stosunków zewnętrznych i celami wyższego szczebla określonymi w niniejszej decyzji oraz wspierały tę politykę i realizację tych celów. Mając na uwadze zwiększenie spójności działań zewnętrznych Unii, należy dodatkowo wzmocnić dialog na temat polityki i strategii między Komisją, ESDZ i EBI. W tym samym celu należy zacieśnić współpracę i zadbać o wczesną wzajemną wymianę informacji między Komisją, ESDZ oraz EBI na szczeblu operacyjnym. Biura EBI poza granicami Unii powinny przede wszystkim być usytuowane w obrębie delegatur Unii, aby wesprzeć taką współpracę przy jednoczesnym podziale kosztów działalności. Szczególną wagę ma zapewnienie wczesnej wymiany poglądów między Komisją, ESDZ i EBI, tam gdzie to stosowne, w procesie przygotowywania dokumentów w zakresie programowania w celu maksymalizacji synergii między działaniami tych trzech organów Unii.
- (29) Praktyczne środki służące powiązaniu celów upoważnienia ogólnego i ich realizacji mają być określone w regionalnych technicznych wytycznych operacyjnych. Takie wytyczne powinny być zgodne z szerszymi ramami polityki regionalnej Unii przewidzianymi w niniejszej decyzji. Wytyczne te powinny odzwierciedlać strategię Unii wobec państw i gwarantować, że finansowanie EBI będzie w poszczególnych regionach uzupełniać odpowiednie polityki, programy i instrumenty pomocowe Unii.
- (30) EBI powinien, w porozumieniu z Komisją, przygotować orientacyjny wieloletni program planowanych wielkości zatwierdzanych działań EBI z zakresu finansowania w celu zagwarantowania odpowiedniego planowania budżetowego w zakresie finansowania funduszu gwarancyjnego, a także aby zapewnić zgodność prognozy EBI w zakresie finansowania z pułapami określonymi w niniejszej decyzji. Komisja powinna uwzględnić tę prognozę w swoim zwykłym programowaniu budżetowym przekazywanym władzy budżetowej.
- (31) Należy przeanalizować utworzenie unijnej platformy współpracy i rozwoju pod kątem optymalizacji działania mechanizmów służących łączeniu dotacji i pożyczek w regionach zewnętrznych. W tym celu Komisja powinna ustanowić grupę ekspertów z państw członkowskich, ESDZ i EBI, która oceniałaby koszty i korzyści takiej platformy. W ramach tych analiz grupa ta konsultowałaby się z innymi stosownymi podmiotami, w tym z wielostronnymi i dwustronnymi europejskimi instytucjami finansowymi. Taka platforma nadal wspierałaby synergie i wzajemne ustalenia pomocowe w oparciu o przewagi komparatywne różnych instytucji, przy poszanowaniu roli i uprawnień Komisji i EBI w zakresie realizowania odpowiednio budżetu Unii

(1) Dz.U. L 414 z 30.12.2006, s. 95.

- i pożyczek EBI. Komisja powinna do połowy 2012 roku przedstawić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na podstawie ustaleń dokonanych przez tę grupę ekspertów oraz w stosownym przypadku przedstawić wniosek w sprawie wyżej wymienionej platformy.
- (32) Należy zachęcać EBI do rozszerzania zakresu działań i do różnicowania stosowanych instrumentów finansowych prowadzonych bez gwarancji UE poza jej granicami, aby można było zachęcać do stosowania tej gwarancji wobec państw i projektów mających najmniej korzystny dostęp do rynku – z uwzględnieniem kwestii dotyczących zdolności obsługi zadłużenia – i którym gwarancja przynosi większą wartość dodaną. Należy w związku z tym zachęcać EBI, aby – dla wspierania celów polityki stosunków zewnętrznych Unii i uwzględniając własną zdolność absorpcji ryzyka – zwiększał kwoty pożyczek, udzielanych na własne ryzyko także poprzez wsparcie interesów gospodarczych Unii, w szczególności w państwach ubiegających się o członkostwo i państwach sąsiadujących oraz w państwach mających wiarygodność kredytową na poziomie inwestycyjnym, leżących w innych regionach, jak również w państwach o niższym niż inwestycyjny poziomie wiarygodności kredytowej w przypadku uzyskania przez EBI odpowiednich gwarancji od stron trzecich. W porozumieniu z Komisją EBI powinien opracować politykę służącą podejmowaniu decyzji o przypisaniu poszczególnych projektów albo do upoważnienia w ramach gwarancji UE, albo do działań z zakresu finansowania prowadzonych przez EBI na własne ryzyko. Polityka taka powinna w szczególności uwzględniać wiarygodność kredytową danych państw i projektów.
- (33) EBI powinien rozważyć zwiększenie liczby działań z zakresu finansowania, które mają być realizowane na mocy niniejszej decyzji w przypadku zależnych organów publicznych, gdy dla takich działań istnieją właściwe oceny ryzyka kredytowego EBI.
- (34) EBI powinien poszerzyć zakres oferowanych nowych i nowatorskich instrumentów finansowych, w tym w miarę możliwości poprzez skupienie większej uwagi na opracowaniu instrumentów gwarancyjnych, z uwzględnieniem polityki EBI w zakresie ryzyka. Należy ponadto zachęcać EBI do udzielania pożyczek w walutach krajowych i emitowania obligacji na rynkach lokalnych, pod warunkiem że państwa partnerskie dokonają niezbędnych reform strukturalnych, szczególnie w sektorze finansowym, a także wprowadzą inne środki ułatwiające EBI prowadzenie działalności.
- (35) Aby zagwarantować spełnianie przez EBI wymogów upoważnienia we wszystkich regionach i subregionach, w miarę upływu czasu powinno się przydzielać wystarczające zasoby ludzkie i finansowe przeznaczone na jego działania zewnętrzne. Obejmuje to w szczególności stworzenie wystarczających zdolności wspierania celów Unii w zakresie współpracy na rzecz rozwoju, skoncentrowanie się w większym stopniu na ocenie *ex ante* środowiskowych, społecznych i rozwojowych aspektów prowadzonych działań oraz skuteczne monitorowanie projektów w trakcie ich realizacji. Należy wykorzystywać możliwość dalszej poprawy wydajności i skuteczności oraz aktywnie poszukiwać synergii.
- (36) W ramach swoich działań z zakresu finansowania prowadzonych poza Unią objętych zakresem niniejszej decyzji EBI powinien w odpowiednich przypadkach dążyć do dalszego poszerzania koordynacji i zacieśniania współpracy z międzynarodowymi instytucjami finansowymi i europejskimi dwustronnymi instytucjami finansowymi obejmującej, w stosownych przypadkach, współpracę w zakresie warunków sektorowych i wzajemne poleganie na procedurach, stosowanie współfinansowania inicjatyw o charakterze światowym, na przykład promujących koordynację pomocy i służących zwiększeniu jej skuteczności, oraz współdziałanie w takich inicjatywach. Taka koordynacja i współpraca powinny dążyć do minimalizowania ewentualnego zwiększania kosztów i niepotrzebnego powielania działań. Takie wysiłki powinny być oparte na wzajemności. Zasady przedstawione w niniejszej decyzji powinny również mieć zastosowanie, gdy wykorzystuje się finansowanie EBI poprzez umowy o współpracy z innymi międzynarodowymi instytucjami finansowymi i europejskimi dwustronnymi instytucjami finansowymi.
- (37) EBI powinien poprawić współpracę z pozostałymi europejskimi instytucjami finansowymi, w szczególności w państwach poza Unią, w których wspólnie prowadzą działalność, poprzez takie umowy jak trójstronny protokół ustaleń między Komisją, grupą EBI i Europejskim Bankiem Odbudowy i Rozwoju (EBOR), w odniesieniu do współpracy poza Unią, oraz poprzez umożliwienie grupie EBI i EBOR działania w sposób uzupełniający się, z wykorzystaniem ich przewag komparatywnych.
- (38) Należy wzmocnić sprawozdawczość i przekazywanie informacji przez EBI do Komisji, tak by umożliwić Komisji rozszerzenie jej rocznego sprawozdania dla Parlamentu Europejskiego i Rady na temat działań EBI z zakresu finansowania realizowanych na mocy niniejszej decyzji. Dodatkowe wymogi w zakresie sprawozdawczości, wspomniane w niniejszym motywie, powinny mieć zastosowanie jedynie do działań EBI z zakresu finansowania, w których przypadku wniosek o finansowanie EBI został złożony po dacie wejścia w życie niniejszej decyzji, i które zostały podpisane po dniu 1 stycznia 2012 r. Sprawozdania te powinny w szczególności zawierać ocenę zgodności działań EBI z zakresem finansowania z niniejszą decyzją, z uwzględnieniem regionalnych technicznych wytycznych operacyjnych, oraz powinny zawierać części dotyczące: wartości dodanej EBI, takiej jak wsparcie polityki zewnętrznej Unii; wymogi w zakresie upoważnienia; jakości finansowanych działań; przekazywanie korzyści finansowych klientom; oraz części dotyczące współpracy, w tym współfinansowania, z Komisją oraz z innymi międzynarodowymi instytucjami finansowymi i dwustronnymi darczyńcami. Sprawozdanie powinno także oceniać stopień uwzględnienia przez EBI trwałości gospodarczej, finansowej, ekologicznej i społecznej przy opracowywaniu i monitorowaniu finansowanych projektów. Sprawozdanie powinno również zawierać specjalną część poświęconą szczegółowej ocenie środków przyjętych przez EBI w celu zastosowania się do aktualnego upoważnienia, zgodnie z decyzją nr 633/2009/WE, ze szczególnym uwzględnieniem działań EBI z zakresu finansowania z wykorzystaniem podmiotów finansowych znajdujących się na terytoriach jurysdykcji unikających współpracy. Prowadząc działania z zakresu finansowania,

EBI powinien właściwie wdrożyć swoją politykę w stosunku do jurysdykcji o niskim poziomie regulacji lub unikających współpracy, by przyczynić się do międzynarodowej walki z oszustwami podatkowymi lub uchylaniem się od opodatkowania. Sprawozdanie powinno również zawierać ocenę aspektów społecznych tych projektów oraz ich aspektów związanych z rozwojem. Sprawozdanie powinno zostać udostępnione publicznie, aby umożliwić wyrażenie opinii społeczeństwu obywatelskiemu i państwom otrzymującym finansowanie. W stosownych przypadkach powinno ono zawierać odniesienia do istotnych zmian okoliczności, które uzasadniałyby dalsze zmiany upoważnienia przed końcem okresu jego obowiązywania. Sprawozdanie powinno w szczególności zawierać zestawienie środków finansowych EBI wykorzystanych na mocy niniejszej decyzji w połączeniu ze wszystkimi środkami finansowymi pochodzącymi z Unii oraz od innych darczyńców, co pozwoli na uzyskanie oglądu sytuacji w zakresie ryzyka finansowego związanego z działaniami z zakresu finansowania.

- (39) Działania EBI z zakresu finansowania powinny być nadal zarządzane zgodnie z własnymi przepisami i procedurami EBI, które obejmują odpowiednie środki kontrolne i środki podejmowane w celu zapobieżenia uchylaniu się od opodatkowania, a także z odpowiednimi przepisami i procedurami dotyczącymi Trybunału Obrachunkowego i Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF).
- (40) Przedstawiając EBI wniosek o gwarancję UE w zakresie przyszłych wieloletnich ram finansowych, Komisja powinna w szczególności przeanalizować, w ścisłej współpracy z EBI i przy uwzględnieniu następstw finansowania funduszu gwarancyjnego, pułapy, jakich dotyczą gwarancje UE, wykaz potencjalnie kwalifikujących się państw oraz możliwości EBI w zakresie zapewniania mikrokredytów i innych typów instrumentów. Komisja i EBI powinny również przeanalizować możliwości zwiększenia w przyszłości synergii między finansowaniem poprzez IPA, ENPI, DCI, EIDHR i instrument na rzecz stabilności a upoważnieniem zewnętrznym EBI.
- (41) Niniejsza decyzja nie powinna stanowić uszczerbku dla negocjacji i decyzji w sprawie przyszłych wieloletnich ram finansowych.
- (42) W związku z tym i ze względów pewności prawnej i jasności prawa, decyzję nr 633/2009/WE należy uchylić,

PRZYMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Gwarancja UE

1. Unia Europejska udziela Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu (EBI) gwarancji budżetowej UE w związku z działaniami finansowymi realizowanymi poza granicami

Unii („gwarancja UE”). Gwarancja UE zostaje udzielona jako gwarancja globalna w odniesieniu do nieotrzymanych, choć należnych EBI płatności z tytułu pożyczek i gwarancji na zabezpieczenie pożyczek udzielonych na rzecz projektów inwestycyjnych EBI, które kwalifikują się zgodnie z ust. 2. Działania EBI z zakresu finansowania są zgodne z podstawowymi zasadami leżącymi u podstaw działań zewnętrznych Unii oraz przyczyniają się do realizacji celów i strategii politycznych tych działań. Celem finansowania przez EBI działań w państwach rozwijających się w rozumieniu definicji zawartej w wykazie odbiorców oficjalnej pomocy rozwojowej sporządzonym przez OECD jest pośrednie przyczynienie się do osiągnięcia celów rozwojowych, takich jak zmniejszanie ubóstwa dzięki wzrostowi gospodarczemu sprzyjającemu włączeniu społecznemu oraz trwały rozwój gospodarczy i społeczny.

2. Do objęcia gwarancją UE kwalifikują się pożyczki i gwarancje na zabezpieczenie pożyczek udzielone przez EBI na rzecz projektów inwestycyjnych realizowanych w państwach wymienionych w załączniku III, przyznane zgodnie z zasadami i procedurami EBI, w tym z oświadczeniem EBI w sprawie norm społecznych i środowiskowych, w ramach wspierania odpowiednich celów polityki zewnętrznej Unii, w przypadku gdy finansowanie EBI zostało udzielone zgodnie z podpisaną umową, która nie wygasła ani nie została rozwiązana („działania EBI z zakresu finansowania”).

3. Gwarancja UE jest ograniczona do 65 % łącznej kwoty pożyczek wypłaconych i gwarancji udzielonych w ramach działań EBI z zakresu finansowania, pomniejszonej o zwrócone kwoty, a powiększonej o wszelkie kwoty związane z tymi pożyczkami i gwarancjami.

4. Gwarancja UE obejmuje działania EBI z zakresu finansowania zatwierdzone w okresie od dnia 1 lutego 2007 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. Działania EBI z zakresu finansowania zatwierdzone na mocy decyzji Rady 2006/1016/WE i 2008/847/WE⁽¹⁾ oraz na mocy decyzji nr 633/2009/WE pozostają nadal objęte gwarancją UE udzieloną na mocy niniejszej decyzji.

5. Jeżeli do dnia zakończenia okresu, o którym mowa w ust. 4, Parlament Europejski i Rada nie przyjmą zgodnie z art. 16, decyzji o udzieleniu EBI nowej gwarancji UE dla jego działań z zakresu finansowania realizowanych poza granicami Unii, okres ten ulega automatycznemu przedłużeniu o sześć miesięcy.

Artykuł 2

Pułapy upoważnienia

1. Maksymalny pułap działań EBI z zakresu finansowania w ramach gwarancji UE w latach 2007–2013 pomniejszony o kwoty anulowane nie może przekraczać 29 484 000 000 EUR i jest sumą dwóch części:

a) upoważnienia ogólnego w wysokości 27 484 000 000 EUR;

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2008/847/WE z dnia 4 listopada 2008 r. w sprawie kwalifikowalności krajów Azji Środkowej na mocy decyzji 2006/1016/WE w sprawie udzielenia gwarancji wspólnotowej dla Europejskiego Banku Inwestycyjnego na pokrycie strat poniesionych w związku z pożyczkami i gwarancjami udzielonymi na zabezpieczenie pożyczek na potrzeby projektów poza granicami Wspólnoty (Dz.U. L 301 z 12.11.2008, s. 13).

b) upoważnienia związanego z działaniami w zakresie zmian klimatu w wysokości 2 000 000 000 EUR.

2. Upoważnienie ogólne dzieli się na pułapy regionalne i pułapy częstkowe określone w załączniku I. W obrębie pułapów regionalnych EBI dąży do stopniowego zapewnienia zrównoważonego podziału środków między państwa należące do regionów objętych upoważnieniem ogólnym.

3. Działania EBI z zakresu finansowania objęte upoważnieniem ogólnym służą jedynie realizacji celów określonych w art. 3.

4. Upoważnienie związane z działaniami w zakresie zmian klimatu obejmuje działania EBI z zakresu finansowania we wszystkich państwach objętych niniejszą decyzją, jeżeli takie działania wspierają jeden z głównych celów polityki Unii, jakim jest przeciwdziałanie zmianom klimatu poprzez wspieranie projektów w obszarze działań łagodzących skutki zmian klimatu i działań przystosowawczych, które przyczyniają się do realizacji ogólnego celu Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, w szczególności poprzez unikanie lub ograniczenie emisji gazów cieplarnianych w obszarach energii ze źródeł odnawialnych, efektywności energetycznej i transportu zorganizowanego z poszanowaniem zasady zrównoważonego rozwoju, lub poprzez zwiększenie odporności na niekorzystne skutki zmian klimatu w narażonych państwach, sektorach i społecznościach. Upoważnienie związane z działaniami w zakresie zmian klimatu jest realizowane w ścisłej współpracy z Komisją, tam gdzie to możliwe i właściwe przy połączeniu finansowania EBI ze środkami budżetowymi Unii.

Rada może, w stosownych przypadkach i na wniosek Komisji, podjąć decyzję o ograniczeniu kwalifikowalności państwa do otrzymania finansowania EBI na środki łagodzące zmiany klimatu w ramach gwarancji UE. Każde takie ograniczenie kwalifikowalności na mocy upoważnienia związanego z działaniami w zakresie zmian klimatu dotyczy jedynie działań EBI z zakresu finansowania, w których przypadku wniosek o finansowanie EBI został złożony po dniu 30 października 2011 r. i które zostały podpisane po dniu 1 stycznia 2012 r.

5. W przypadku upoważnienia związanego z działaniami w zakresie zmian klimatu EBI dąży do zapewnienia zrównoważonego podziału zatwierdzonych działań z zakresu finansowania między regiony uwzględnione w załączniku III, na zakończenie okresu, o którym mowa w art. 1 ust. 4. EBI zapewnia w szczególności, by region wymieniony w pkt A załącznika III nie otrzymał więcej niż 40 %, region wymieniony w pkt B – więcej niż 50 %, regiony wymienione w pkt C – więcej niż 30 %, a region wymieniony w pkt D – więcej niż 10 % kwoty przypisanej do tego upoważnienia. Upoważnienie związane z działaniami w zakresie zmian klimatu jest ogólnie stosowane przy finansowaniu projektów ściśle związanych z podstawowymi kompetencjami EBI, które przynoszą wartość dodaną i pozwalają osiągać maksymalne wyniki w zakresie przystosowania do zmian klimatu i łagodzenia ich skutków.

6. Zarówno upoważnienie ogólne, jak i upoważnienie dotyczące działań w zakresie zmian klimatu należy stosować zgodnie z zasadami należytego realizowania praktyk bankowych.

Artykuł 3

Cele upoważnienia ogólnego

1. Gwarancją UE są objęte działania EBI z zakresu finansowania, które wspierają któryś z następujących celów ogólnych:

a) rozwój lokalnego sektora prywatnego, w szczególności wsparcie dla MŚP;

b) rozwój infrastruktury społecznej i gospodarczej, w tym infrastruktury w obszarach transportu, energii oraz ochrony środowiska, a także technologii teleinformatycznych;

c) działania łagodzące skutki zmian klimatu i działania przystosowawcze, o których mowa w art. 2 ust. 4.

2. W ramach podstawowych kompetencji EBI jego działania z zakresu finansowania prowadzone na mocy niniejszej decyzji przyczyniają się do realizacji podstawowych zasad leżących u podstaw działań zewnętrznych Unii, o których mowa w art. 21 TUE, jak również przyczyniają się do wykonania międzynarodowych porozumień w zakresie środowiska naturalnego, których stroną jest Unia.

3. Celem leżącym u podstaw działań EBI z zakresu finansowania w obszarach objętych ogólnymi celami wymienionymi w ust. 1 jest integracja regionalna między państwami partnerskimi, w tym integracja gospodarcza między państwami ubiegającymi się o członkostwo, państwami sąsiadującymi oraz Unią.

4. EBI rozważa zintensyfikowanie działalności na rzecz wsparcia infrastruktury w zakresie zdrowia i edukacji, jeśli działania takie stanowią wyraźną wartość dodaną.

Artykuł 4

Państwa objęte gwarancją

1. Wykaz państw, które potencjalnie kwalifikują się do finansowania przez EBI w ramach gwarancji UE, jest zawarty w załączniku II. Wykaz państw, które kwalifikują się do finansowania przez EBI w ramach gwarancji UE znajduje się w załączniku III i nie zawiera innych państw niż te, które są wymienione w załączniku II. W przypadku państw niewymienionych w załączniku II, decyzja o kwalifikowalności danego państwa do finansowania przez EBI w ramach gwarancji UE jest podejmowana w każdym przypadku indywidualnie zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą.

2. Komisja ma prawo do przyjmowania aktów delegowanych w sprawie zmiany załącznika III zgodnie z art. 5. Decyzje Komisji opierają się na całościowej ocenie gospodarczej i politycznej, uwzględniającej aspekty dotyczące demokracji, praw człowieka i podstawowych wolności, a także na rezolucjach Parlamentu Europejskiego oraz decyzjach i konkluzjach Rady. Akty delegowane dotyczące zmiany załącznika III nie mogą mieć wpływu na zakres zastosowania gwarancji UE do działań EBI z zakresu finansowania, które podpisano przed wejściem w życie tych aktów delegowanych.

3. Gwarancja UE obejmuje wyłącznie działania EBI z zakresu finansowania realizowane w kwalifikujących się państwach, które zawarły z EBI umowę ramową określającą warunki prawne, na jakich prowadzone są takie działania.

4. Gwarancja UE nie obejmuje działań EBI z zakresu finansowania w danym państwie, jeżeli umowa dotycząca takich działań została podpisana po przystąpieniu tego państwa do Unii.

Artykuł 5

Wykonanie przekazania uprawnień

1. Komisja otrzymuje prawo do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 4, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia 30 października 2011.
3. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 4, może zostać w każdej chwili odwołane przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu przekazanych uprawnień odbiera przekazane uprawnienia określone w tej decyzji. Wchodzi ona w życie następnego dnia po opublikowaniu decyzji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszej dacie w niej określonej. Nie wpływa ona na ważność żadnych już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 4 wchodzi w życie tylko wtedy, gdy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub jeżeli, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie zgłoszą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 6

Wkład działań EBI z zakresu finansowania w politykę Unii

1. Komisja opracowuje wraz z EBI regionalne techniczne wytyczne operacyjne dotyczące finansowania udzielanego przez EBI na mocy niniejszej decyzji.

Regionalne techniczne wytyczne operacyjne mają gwarantować, że działania EBI z zakresu finansowania służące wspieraniu polityk Unii są zgodne z szerszymi ramami Unii dotyczącymi polityki regionalnej, o których mowa w załączniku IV. W szczególności regionalne techniczne wytyczne operacyjne zapewnią, by finansowanie EBI wynikające z niniejszej decyzji uzupełniało odpowiednie polityki, programy i instrumenty wsparcia Unii w różnych regionach.

Przy opracowywaniu tych wytycznych Komisja i EBI skonsultują się w stosownych przypadkach z ESDZ w sprawach polityki i uwzględniają odpowiednie rezolucje Parlamentu Europejskiego oraz decyzje i konkluzje Rady.

Komisja przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie przedmiotowe wytyczne wraz z ich ewentualnymi aktualizacjami niezwłocznie po ich ustanowieniu.

W ramach określonych regionalnymi technicznymi wytycznymi operacyjnymi EBI ustala odpowiednie strategie finansowania i dba o ich realizację.

2. Spójność działań EBI z zakresu finansowania z celami polityki zewnętrznej Unii monitoruje się zgodnie z art. 11. Aby ułatwić to monitorowanie, EBI opracowuje wskaźniki wykonania dotyczące aspektów finansowanych projektów związanych z rozwojem, ochroną środowiska i prawami człowieka, przy uwzględnieniu właściwych wskaźników określonych w deklaracji paryskiej w sprawie skuteczności pomocy. Wskaźniki w zakresie projektów dotyczące aspektów ochrony środowiska powinny obejmować kryteria związane z czystą technologią, które zorientowane są co do zasady na efektywność energetyczną i technologie ograniczające emisje.

3. Działanie finansowe EBI nie jest objęte gwarancją UE, jeżeli Komisja wyda negatywną opinię o takim działaniu w ramach procedury przewidzianej w art. 19 statutu EBI.

4. Zgodnie z unijnymi i międzynarodowymi celami dotyczącymi zmian klimatu EBI, we współpracy z Komisją, przedstawi do dnia 31 grudnia 2012 r. strategię określającą, w jaki sposób można stopniowo i stale zwiększać – na mocy jego upoważnienia dotyczącego działań zewnętrznych – odsetek projektów wspierających ograniczenie emisji CO₂ oraz wycofać finansowanie projektów utrudniających realizację unijnych celów dotyczących klimatu.

5. Z uwagi na dodatkowe wymogi wprowadzane niniejszą decyzją, organy zarządzające EBI zapewniają, by zasoby EBI, w tym liczba personelu, były stopniowo dostosowywane, tak by odpowiadać wymogom nakładanym niniejszą decyzją. Należy wykorzystywać możliwości dalszej poprawy wydajności i skuteczności oraz aktywnie poszukiwać synergii.

Artykuł 7

Ocena rozwojowych aspektów projektów dokonana przez EBI

1. EBI przeprowadza staranną ocenę *due diligence*, a także, w stosownych przypadkach, zgodnie z unijnymi zasadami społecznymi i środowiskowymi nakłada wymóg przeprowadzenia właściwych lokalnych konsultacji publicznych w zakresie rozwojowych aspektów projektów objętych gwarancją UE.

Wewnętrzne zasady i procedury EBI zawierają niezbędne przepisy dotyczące oceny środowiskowych i społecznych skutków projektów oraz ich aspektów związanych z prawami człowieka, tak by zagwarantować, by w ramach niniejszej decyzji wspierane były wyłącznie projekty o charakterze zrównoważonym z gospodarczego, finansowego, środowiskowego i społecznego punktu widzenia.

Komisja zawiera w sprawozdaniu rocznym dla Parlamentu Europejskiego i Rady zbiorczą ocenę rozwojowego wymiaru działań prowadzonych przez EBI w oparciu o ocenę *due diligence* przeprowadzoną dla projektów.

W stosownych przypadkach ocena obejmuje oszacowanie, w jaki sposób możliwości beneficjentów finansowania przez EBI mogą zostać zwiększone w całym cyklu realizacji projektu dzięki pomocy technicznej.

2. W uzupełnieniu dokonywanej *ex ante* oceny aspektów związanych z rozwojem, EBI zobowiązuje promotorów projektów do starannego monitorowania projektów na etapie ich realizacji aż do ich ukończenia, między innymi w zakresie rozwojowych skutków projektu, skutków dla środowiska naturalnego i praw człowieka. EBI ocenia informacje przekazane przez promotorów projektu. Tam, gdzie to możliwe, monitorowanie EBI obejmuje monitorowanie skuteczności działalności pośredników finansowych wspierających MŚP. Tam, gdzie jest to możliwe, wyniki monitorowania są podawane do wiadomości publicznej.

3. EBI przedkłada Komisji roczne sprawozdania z oceną wpływu, jaki działania z zakresu finansowania prowadzone w ciągu roku mają na rozwój.

Sprawozdania te opierają się na wskaźnikach wykonania EBI, o których mowa w art. 6 ust. 2. Komisja przedstawia sprawozdania rozwojowe sporządzone przez EBI Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w ramach procesu składania przez nią rocznych sprawozdań, o którym mowa w art. 11, oraz podaje je do wiadomości publicznej, aby zainteresowane strony, w tym społeczeństwo obywatelskie i państwa otrzymujące finansowanie, również mogły przedstawić swoje stanowisko na ten temat.

Parlament Europejski rozpatruje sprawozdanie roczne, uwzględniając stanowiska wszystkich zainteresowanych stron.

4. Wymogi, o których mowa w niniejszym artykule, mają zastosowanie jedynie do działań EBI z zakresu finansowania, w których przypadku wnioski o finansowanie EBI zostały złożony po dniu 30 października 2011 r. i które zostały podpisane po dniu 1 stycznia 2012 r.

Artykuł 8

Współpraca z Komisją i ESDZ

1. W celu maksymalizacji synergii pomiędzy finansowaniem przez EBI i środkami budżetowymi Unii zwiększa się spójność działań zewnętrznych EBI z celami polityki zewnętrznej Unii, w szczególności poprzez ustanowienie regionalnych technicznych wytycznych operacyjnych, o których mowa w art. 6, a także poprzez regularny i systematyczny dialog oraz wymianę na wczesnym etapie informacji na temat:

- a) opracowywanych przez Komisję lub – w stosownych przypadkach – ESDZ dokumentów strategicznych, takich jak krajowe i regionalne dokumenty strategiczne, programy orientacyjne, plany działania i dokumenty przedakcesyjne;
- b) zamierzeń projektowych i dokumentów z zakresu planowania strategicznego EBI;
- c) innych aspektów politycznych i operacyjnych.

2. Współpracę prowadzi się na zasadzie odrębności każdego regionu oraz przy uwzględnieniu roli EBI i polityki Unii w każdym z nich.

Artykuł 9

Współpraca z innymi publicznymi instytucjami finansowymi

1. Aby zmaksymalizować synergie, współpracę oraz efektywność, a także zapewnić rozważny i rozsądny podział ryzyka

oraz spójne warunki dla projektów i sektorów, działania EBI z zakresu finansowania w coraz większym stopniu realizuje się w stosownych przypadkach we współpracy z innymi międzynarodowymi instytucjami finansowymi lub europejskimi dwustronnymi instytucjami finansowymi w celu minimalizowania ewentualnego zwiększania kosztów i niepotrzebnego powielania działań.

2. Współpraca, o której mowa w ust. 1, jest ułatwana przez koordynację, prowadzoną zwłaszcza w ramach odpowiednich protokołów ustaleń lub – w stosownych przypadkach – innych ram współpracy regionalnej Unii, zawieranych między Komisją, EBI oraz głównymi międzynarodowymi instytucjami finansowymi i europejskimi dwustronnymi instytucjami finansowymi działającymi w poszczególnych regionach, z jednoczesnym uwzględnieniem kompetencji ESDZ.

Artykuł 10

Zakres i warunki gwarancji UE

1. W przypadku działań EBI z zakresu finansowania realizowanych z państwem lub gwarantowanych przez państwo, jak również w przypadku innych działań EBI z zakresu finansowania realizowanych z władzami regionalnymi lub lokalnymi albo z państwowymi lub kontrolowanymi przez państwo przedsiębiorstwami lub instytucjami, o ile te inne działania EBI z zakresu finansowania są realizowane po dokonaniu przez EBI stosownej oceny ryzyka kredytowego uwzględniającej sytuację danego państwa w zakresie ryzyka kredytowego, gwarancja UE obejmuje wszystkie nieotrzymane choć należne EBI płatności („gwarancja ogólna”).

2. Do celów ust. 1 Zachodni Brzeg i Strefa Gazy są reprezentowane przez Autonomię Palestyńską, a Kosowo⁽¹⁾ jest reprezentowane przez Misję Tymczasowej Administracji Organizacji Narodów Zjednoczonych w Kosowie lub przez administrację wyznaczoną w regionalnych technicznych wytycznych operacyjnych, o których mowa w art. 6.

3. W przypadku działań EBI z zakresu finansowania innych niż określone w ust. 1, gwarancja UE obejmuje wszystkie nieotrzymane choć należne EBI płatności, jeżeli brak płatności jest spowodowany jednym z następujących zdarzeń z zakresu ryzyka politycznego („gwarancja obejmująca ryzyko polityczne”):

- a) zakazem transferu waluty;
- b) wyłączeniem;
- c) wojną lub zamieszkami;
- d) odmową ochrony prawnej po naruszeniu warunków umowy.

4. W porozumieniu z Komisją EBI opracowuje jasne i przejrzyste zasady podejmowania decyzji o źródłach finansowania działań, które kwalifikują się zarówno do objęcia gwarancją UE, jak i do finansowania prowadzonego przez EBI na własne ryzyko.

5. Gdy korzysta się z gwarancji UE, EBI przyznaje Unii stosowne prawa zgodnie z umową, o której mowa w art. 13 ust. 2.

⁽¹⁾ Na mocy rezolucji nr 1244 (1999) Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 11

Roczna sprawozdawczość i księgowość

1. Komisja corocznie składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące działań EBI z zakresu finansowania realizowanych na mocy niniejszej decyzji. Sprawozdanie to zawiera ocenę działań EBI z zakresu finansowania w rozbiciu na poszczególne projekty, sektory, państwa i regiony, a także ocenę wkładu, jaki działania EBI z zakresu finansowania wnoszą w realizację celów polityki zewnętrznej i celów strategicznych Unii. Sprawozdanie zawiera zbiorczy przegląd realizowanych projektów.

Sprawozdanie to zawiera w szczególności ocenę zgodności działań EBI z zakresem finansowania z niniejszą decyzją, przy uwzględnieniu regionalnych technicznych wytycznych operacyjnych, o których mowa w art. 6, a także część dotyczącą wartości dodanej w zakresie realizacji celów polityki Unii, część dotyczącą zbiorczej oceny spodziewanego wpływu na rozwój oraz część dotyczącą stopnia uwzględnienia przez EBI trwałości ekologicznej i społecznej przy opracowywaniu i realizacji finansowanych projektów oraz część dotyczącą współpracy z Komisją oraz innymi międzynarodowymi instytucjami finansowymi i europejskimi dwustronnymi instytucjami finansowymi, w tym w zakresie współfinansowania.

Sprawozdanie zawiera w szczególności zestawienie wszystkich środków finansowych Unii wykorzystanych w połączeniu z finansowaniem EBI i w połączeniu ze środkami innych darczyńców, co pozwoli na uzyskanie oglądu sytuacji w zakresie ryzyka finansowego związanego z działaniami z zakresu finansowania prowadzonymi na mocy niniejszej decyzji. Ponadto zawiera ono specjalną część poświęconą szczegółowej ocenie środków przyjętych przez EBI w celu zastosowania się do art. 1 ust. 2.

2. EBI nadal przekazuje Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji wszystkie swoje niezależne sprawozdania z oceny, które oceniają praktyczne wyniki osiągnięte dzięki konkretnym działaniom EBI w ramach upoważnień do działań zewnętrznych.

3. Do celów ust. 1 EBI przedstawia Komisji sprawozdania roczne ze swoich działań z zakresu finansowania realizowanych na mocy niniejszej decyzji, w rozbiciu na poszczególne projekty, sektory, państwa i regiony, oraz z realizacji celów polityki zewnętrznej i celów strategicznych Unii, w tym współpracy z Komisją oraz innymi międzynarodowymi instytucjami finansowymi i europejskimi dwustronnymi instytucjami finansowymi, a także sprawozdanie z oceny wpływu na rozwój, o którym mowa w art. 7. Wszelkie protokoły ustaleń między EBI a innymi międzynarodowymi instytucjami finansowymi lub europejskimi dwustronnymi instytucjami finansowymi, odnoszące się do prowadzenia działań z zakresu finansowania na mocy niniejszej decyzji, są podawane do wiadomości publicznej lub, jeżeli podanie do wiadomości publicznej jest niemożliwe, zgłaszane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w ramach rocznego sprawozdania Komisji, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

4. EBI przedstawia Komisji dane statystyczne, finansowe i księgowe dotyczące każdego działania EBI z zakresu finansowania a także wszelkie informacje dodatkowe, które są niezbędne do realizacji obowiązków Komisji w zakresie sprawozdawczości lub których zażąda Trybunał Obrachunkowy, oraz zaświadczenie biegłego rewidenta dotyczące niespłaconych kwot z tytułu działań EBI z zakresu finansowania.

5. Do celów księgowości i sprawozdawczości Komisji w zakresie ryzyka objętego gwarancją ogólną, w rozumieniu art. 10 ust. 1, EBI przedstawia Komisji informacje na temat przeprowadzonej przez siebie oceny i klasyfikacji ryzyka związanego z działaniami EBI z zakresu finansowania realizowanymi z innymi niż państwa pożyczkobiorcami lub dłużnikami objętymi gwarancją.

6. Informacje, o których mowa w ust. 3, 4 i 5, EBI przekazuje na własny koszt.

7. EBI podaje do wiadomości publicznej także te informacje, o których mowa w ust. 3 i 4, w sposób ogólny i z wyłączeniem jakichkolwiek informacji poufnych.

8. Informacje o tym, czy projekt został objęty gwarancją UE, są zawarte w streszczeniu projektu opublikowanym na stronie internetowej EBI po zakończeniu etapu zatwierdzenia.

9. EBI zawiera w swoim sprawozdaniu rocznym dalszą ocenę funkcjonowania protokołu ustaleń z Europejskim Rzecznikiem Praw Obywatelskich w zakresie, w jakim protokół dotyczy działań EBI z zakresu finansowania wykonywanych na mocy niniejszej decyzji.

10. W stosownych przypadkach wymogi, o których mowa w ust. 1 i 3, mają zastosowanie jedynie do działań EBI z zakresu finansowania, w których przypadku wniosek o finansowanie EBI został złożony po dniu 30 października 2011 r. i które zostały podpisane po dniu 1 stycznia 2012 r.

Artykuł 12

Jurysdykcje unikające współpracy

Prowadząc działania z zakresu finansowania, EBI nie toleruje jakichkolwiek działań prowadzonych w celach niezgodnych z prawem, w tym prania pieniędzy, finansowania działalności terrorystycznej, oszustw podatkowych i uchylania się od opodatkowania. W szczególności EBI nie uczestniczy w jakichkolwiek działaniach z zakresu finansowania realizowanych w kwalifikującym się państwie przez unikającą współpracy jurysdykcję zagraniczną wskazaną jako taka przez OECD, Grupę Specjalną ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniądzy lub inne właściwe organizacje międzynarodowe.

Artykuł 13

Zwrot płatności dokonanych przez Komisję

1. W przypadku dokonania przez Komisję jakichkolwiek płatności w ramach gwarancji UE, EBI dąży do odzyskania wypłaconych kwot w imieniu i na rzecz Komisji.

2. Nie później niż w dniu podpisania porozumienia gwarancyjnego, o którym mowa w art. 14, Komisja i EBI zawierają umowę, w której określają szczegółowe zasady i procedury odzyskiwania należności.

3. W trosce o przejrzystość Komisja podaje do wiadomości publicznej na swojej stronie internetowej konkretne informacje dotyczące wszystkich przypadków zwrotu płatności na mocy porozumienia gwarancyjnego, o którym mowa w art. 14, chyba że informacje takie mają pozostać poufne.

*Artykuł 14***Porozumienie gwarancyjne**

Komisja i EBI zawierają porozumienie gwarancyjne, w którym określają szczegółowe zasady i procedury związane z gwarancją UE oraz informują o tym odpowiednio Parlament Europejski i Radę.

*Artykuł 15***Audyty Trybunału Obrachunkowego**

Gwarancja UE oraz płatności i zwroty płatności w ramach takiej gwarancji z budżetu ogólnego Unii Europejskiej są przedmiotem audytów Trybunału Obrachunkowego.

*Artykuł 16***Przeгляд**

W stosownym przypadku Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wnioski w sprawie ustanowienia gwarancji UE w ramach kolejnych wieloletnich ram finansowych.

*Artykuł 17***Sprawozdanie końcowe**

Do dnia 31 października 2014 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie końcowe w sprawie stosowania niniejszej decyzji.

*Artykuł 18***Uchylenie**

Niniejszym uchyla się decyzję nr 633/2009/WE.

*Artykuł 19***Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie trzeciego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Strasburgu dnia 25 października 2011 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego

J. BUZEK
Przewodniczący

W imieniu Rady

M. DOWGIELEWICZ
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

REGIONALNE PUŁAPY UPOWAŻNIENIA OGÓLNEGO

- A. **Państwa ubiegające się o członkostwo:** 9 048 000 000 EUR
- B. **Państwa ościennie i partnerskie:** 13 548 000 000 EUR, w podziale na następujące orientacyjne pułapy cząstkowe:
- (i) państwa i kraje basenu Morza Śródziemnego: 9 700 000 000 EUR;
 - (ii) Europa Wschodnia, Południowy Kaukaz i Rosja: 3 848 000 000 EUR;
- C. **Azja i Ameryka Łacińska:** 3 952 000 000 EUR, w podziale na następujące orientacyjne pułapy cząstkowe:
- (i) Ameryka Łacińska: 2 912 000 000 EUR;
 - (ii) Azja (w tym Azja Środkowa): 1 040 000 000 EUR;
- D. **Republika Południowej Afryki:** 936 000 000 EUR.

W ramach całkowitego pułapu upoważnienia ogólnego organy zarządzające EBI mogą postanowić o przesunięciu kwoty stanowiącej do 10 % pułapów regionalnych w obrębie regionów oraz pomiędzy nimi.

ZAŁĄCZNIK II

REGIONY I PAŃSTWA POTENCJALNIE KWALIFIKUJĄCE SIĘ

A. Państwa ubiegające się o członkostwo1. *Państwa kandydujące*

była jugosłowiańska republika Macedonii, Chorwacja, Czarnogóra, Islandia, Turcja

2. *Potencjalne państwa kandydujące*

Albania, Bośnia i Hercegowina, Kosowo ⁽¹⁾, Serbia

B. Państwa ościenne i partnerskie1. *Państwa i kraje basenu Morza Śródziemnego*

Algieria, Egipt, Izrael, Jordania, Liban, Libia, Maroko, Syria, Tunezja, Zachodni Brzeg i Strefa Gazy

2. *Europa Wschodnia, Kaukaz Południowy i Rosja*

Europa Wschodnia: Białoruś, Republika Mołdowy, Ukraina

Kaukaz Południowy: Armenia, Azerbejdżan, Gruzja

Rosja

C. Azja i Ameryka Łacińska1. *Ameryka Łacińska*

Argentyna, Boliwia, Brazylia, Chile, Ekwador, Gwatemala, Honduras, Kolumbia, Kostaryka, Kuba, Meksyk, Nikaragua, Panama, Paragwaj, Peru, Salwador, Urugwaj, Wenezuela

2. *Azja*

Azja (z wyjątkiem Azji Środkowej): Afganistan, Bangladesz, Bhutan, Brunei, Chiny (w tym specjalne regiony administracyjne Hongkong i Makau), Filipiny, Indie, Indonezja, Irak, Jemen, Kambodża, Korea Południowa, Laos, Malezja, Malediwy, Mongolia, Nepal, Pakistan, Singapur, Sri Lanka, Tajwan, Tajlandia, Wietnam

Azja Środkowa: Kazachstan, Kirgistan, Tadżykistan, Turkmenistan, Uzbekistan

D. Afryka Południowa

Republika Południowej Afryki

⁽¹⁾ Na mocy rezolucji 1244 (1999) Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych.

ZAŁĄCZNIK III

REGIONY I PAŃSTWA KWALIFIKUJĄCE SIĘ

A. Państwa ubiegające się o członkostwo1. *Państwa kandydujące*

była jugosłowiańska republika Macedonii, Chorwacja, Czarnogóra, Islandia, Turcja

2. *Potencjalne państwa kandydujące*

Albania, Bośnia i Hercegowina, Kosowo ⁽¹⁾, Serbia

B. Państwa ościenne i partnerskie1. *Państwa i kraje basenu Morza Śródziemnego*

Algieria, Egipt, Izrael, Jordania, Liban, Libia, Maroko, Syria, Tunezja, Zachodni Brzeg i Strefa Gazy

2. *Europa Wschodnia, Południowy Kaukaz i Rosja*

Europa Wschodnia: Republika Mołdowy, Ukraina

Południowy Kaukaz: Armenia, Azerbejdżan, Gruzja

Rosja

C. Azja i Ameryka Łacińska1. *Ameryka Łacińska*

Argentyna, Boliwia, Brazylia, Chile, Ekwador, Gwatemala, Honduras, Kolumbia, Kostaryka, Meksyk, Nikaragua, Panama, Paragwaj, Peru, Salwador, Urugwaj, Wenezuela

2. *Azja*

Azja (z wyjątkiem Azji Środkowej): Bangladesz, Brunei, Chiny (w tym specjalne regiony administracyjne Hongkong i Makau), Filipiny, Indie, Indonezja, Irak, Jemen, Kambodża, Korea Południowa, Laos, Malezja, Malediwy, Mongolia, Nepal, Pakistan, Singapur, Sri Lanka, Tajwan, Tajlandia, Wietnam

Azja Środkowa: Kazachstan, Kirgistan, Tadżykistan, Turkmenistan, Uzbekistan

D. Afryka Południowa

Republika Południowej Afryki

⁽¹⁾ Na mocy rezolucji 1244 (1999) Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych.

ZAŁĄCZNIK IV

REGIONALNE RAMY POLITYKI

Działalność EBI na terytorium państw partnerskich uczestniczących w procesie przedakcesyjnym jest prowadzona w ramach ustanowionych w partnerstwach dla członkostwa i partnerstwach europejskich, w których określone zostały priorytety dla państw kandydujących i potencjalnych państw kandydujących w celu osiągnięcia postępów na drodze zbliżenia do Unii i które stanowią ramy dla pomocy Unii. Ramy polityki Unii dla Bałkanów Zachodnich stanowi proces stabilizacji i stowarzyszenia. Jest on oparty na postępującym partnerstwie, w którego ramach Unia oferuje udogodnienia w handlu, pomoc gospodarczą i finansową oraz stosunki umowne poprzez porozumienia stabilizacyjne i stowarzyszeniowe. Przedakcesyjna pomoc finansowa za pośrednictwem IPA pomaga państwom kandydującym i potencjalnym państwom kandydującym przygotować się do wymogów i wyzwań członkostwa w Unii. Pomoc ta służy wsparciu procesu reform, w tym przygotowań do ewentualnego członkostwa. Koncentruje się ona na rozwoju instytucjonalnym, dostosowaniu prawa krajowego do dorobku prawnego Unii, przygotowaniach do wdrażania instrumentów i polityki Unii oraz wspieraniu środków na rzecz osiągnięcia konwergencji gospodarczej.

Działalność EBI w państwach sąsiadujących jest prowadzona w ramach Europejskiej Polityki Sąsiedztwa, zgodnie z którą Unia dąży do rozwinięcia szczególnych stosunków z państwami sąsiadującymi w celu stworzenia obszaru dobrobytu i dobrego sąsiedztwa, opartego na wartościach Unii, takich jak demokracja, praworządność, dobre sprawowanie rządów i poszanowanie praw człowieka, i cechującego się bliskimi i pokojowymi stosunkami opartymi na współpracy, zgodnie z różnicowaniem w zależności od wyników. W ramach tej współpracy finansowanie oferowane przez EBI na mocy niniejszej decyzji będzie się również skupiało na politykach wspierających rozwój sprzyjający włączeniu społecznemu i tworzenie miejsc pracy oraz przyczyniających się do stabilności społecznej zgodnie z podejściem opartym na zachętach, a także sprzyjających celom polityki zewnętrznej Unii, w tym w odniesieniu do kwestii migracyjnych.

Aby osiągnąć te cele, Unia i jej partnerzy wspólnie wdrażają uzgodnione dwustronne plany działania określające zbiór priorytetów, dotyczących między innymi kwestii politycznych i bezpieczeństwa, handlu i kwestii gospodarczych, zagadnień dotyczących środowiska naturalnego i kwestii społecznych oraz integracji sieci transportowych i energetycznych.

Europejską Politykę Sąsiedztwa uzupełniają wielostronne, regionalne inicjatywy służące wspieraniu współpracy między Unią Europejską i odpowiednimi grupami sąsiadujących państw partnerskich, stojących przed wspólnymi wyzwaniami i/lub związanych wspólnym położeniem geograficznym: Unia dla Śródziemnomorza, Strategia Unii na Rzecz Regionu Dunaju, Strategia Unii dla Regionu Morza Bałtyckiego, Partnerstwo Wschodnie oraz Synergia Czarnomorska. Unia dla Śródziemnomorza ma na celu wznowienie procesu integracji eurośródziemnomorskiej poprzez wspieranie wspólnego rozwoju gospodarczego, społecznego i środowiskowego na obu brzegach Morza Śródziemnego i wspiera poprawę warunków społeczno-gospodarczych, solidarność, integrację regionalną, zrównoważony rozwój i budowanie wiedzy, podkreślając potrzebę zwiększenia współpracy finansowej celem wsparcia dla projektów o charakterze regionalnym i transnarodowym. Unia dla Śródziemnomorza popiera w szczególności stworzenie autostrad morskich i lądowych, oczyszczenie Morza Śródziemnego z zanieczyszczeń, śródziemnomorski plan słoneczny, śródziemnomorską inicjatywę na rzecz rozwoju przedsiębiorczości, inicjatywy na rzecz ochrony ludności cywilnej oraz uniwersytet eurośródziemnomorski. Strategia Unii dla regionu Morza Bałtyckiego wspiera zrównoważone środowisko naturalne oraz optymalny rozwój gospodarczy i społeczny regionu Morza Bałtyckiego. Strategia Unii na Rzecz Regionu Dunaju wspiera przede wszystkim rozwój transportu, połączeń energetycznych i bezpieczeństwa, zrównoważony rozwój środowiskowy i społeczno-gospodarczy w regionie Dunaju. Partnerstwo Wschodnie ma na celu stworzenie warunków niezbędnych do przyspieszenia procesu partnerstwa politycznego oraz pogłębienia integracji gospodarczej między Unią a państwami Partnerstwa Wschodniego. Federacja Rosyjska i Unia zawarły szeroko zakrojone partnerstwo strategiczne, odrębne od Europejskiej Polityki Sąsiedztwa, wyrażające się we wspólnych przestrzeniach oraz uzgodnionych planach działania. Na szczególne wielostronne są one uzupełnione Wymiarem Północnym, który określa ramy współpracy między Unią, Rosją, Norwegią i Islandią.

Działalność EBI w państwach Ameryki Łacińskiej jest prowadzona w ramach partnerstwa strategicznego między Unią oraz państwami Ameryki Łacińskiej i Karaibów. Jak podkreślono w komunikacie Komisji z września 2009 roku „Unia Europejska i Ameryka Łacińska: partnerzy na arenie międzynarodowej”, do strategicznych priorytetów Unii w zakresie współpracy z Ameryką Łacińską należą wspieranie integracji regionalnej oraz ograniczenie ubóstwa i nierówności społecznych celem wspierania zrównoważonego rozwoju gospodarczego i społecznego. Te cele polityczne będą wspierane przy uwzględnieniu różnego poziomu rozwoju poszczególnych państw Ameryki Łacińskiej. Kontynuowany będzie dialog dwustronny w obszarach stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania Unii i Ameryki Łacińskiej, takich jak: ochrona środowiska, zmiany klimatu, ograniczenie ryzyka katastrof, energia, nauka, badania naukowe, szkolnictwo wyższe, technologie i innowacje.

Zachęca się EBI, aby w Azji był aktywny zarówno w dynamicznych, rozwijających się gospodarkach, jak i w gorzej prosperujących państwach. W tym tak zróżnicowanym regionie Unia pogłębia swoje partnerstwo strategiczne z Chinami oraz Indiami; prowadzone są również negocjacje w sprawie nowych partnerstw i umów o wolnym handlu z państwami Azji Południowo-Wschodniej. Jednocześnie współpraca na rzecz rozwoju stanowi w dalszym ciągu istotny punkt polityki Unii w stosunku do Azji: unijna strategia rozwoju dla regionu Azji służy ograniczeniu ubóstwa poprzez wspieranie zdywersyfikowanego, stabilnego wzrostu gospodarczego, promowaniu sprzyjającego środowiska i dobrych warunków dla wymiany handlowej i integracji w obrębie regionu, usprawnieniu systemu rządów, zwiększeniu stabilności politycznej i społecznej oraz wsparciu w działaniach na rzecz osiągnięcia milenijnych celów rozwoju na rok 2015. Wspólnie formułowane są strategie polityczne uwzględniające wspólne wyzwania, takie jak zmiany klimatu, zrównoważony rozwój, bezpieczeństwo i stabilność, system rządów i prawa człowieka, a także zapobieganie katastrofom naturalnym

i humanitarnym i reakcja w przypadku ich wystąpienia. Strategia Unii na rzecz nowego partnerstwa z Azją Środkową, która została przyjęta przez Radę Europejską w czerwcu 2007 roku, wzmocniła dialog regionalny i dwustronny oraz współpracę UE z państwami Azji Środkowej w zakresie głównych problemów, przed którymi stoi ten region, takich jak ograniczenie ubóstwa, zrównoważony rozwój i stabilność. Wdrożenie tej strategii przyniosło znaczne postępy w obszarach praw człowieka, praworządności, dobrego sprawowania rządów i demokracji, edukacji, rozwoju gospodarczego, handlu i inwestycji, energii i transportu oraz polityki w dziedzinie ochrony środowiska.

Działalność EBI w Republice Południowej Afryki jest prowadzona na podstawie dokumentu dotyczącego strategii wobec Republiki Południowej Afryki. Punktami ciężkości działań, określonymi w dokumencie strategicznym, są tworzenie miejsc pracy i rozwijanie możliwości świadczenia usług oraz spójność społeczna. Działalność EBI w Republice Południowej Afryki odbywa się przy wysokiej komplementarności z programem Komisji w zakresie współpracy na rzecz rozwoju, mianowicie poprzez skupienie się przez EBI na wspieraniu sektora prywatnego oraz inwestycji w rozbudowę infrastruktury i usług socjalnych (mieszkalnictwo, infrastruktura elektroenergetyczna, uzdatnianie wody pitnej i infrastruktura komunalna). W ramach śródkresowego przeglądu dokumentu dotyczącego strategii wobec Republiki Południowej Afryki zaproponowano zintensyfikowanie działań w obszarze zmian klimatu poprzez wspieranie tworzenia miejsc pracy w ekologicznych sektorach gospodarki.
